

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף כ ע"ב

תקונא חמישאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בַּעֲלָהּ, אֶתְמַר בָּהּ יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי, אֲכַל בְּלִילִיָּא דְאִיהִי גְלוּתָא, דְּאִיהִי לְבַר
מִבְּעָלָהּ, וְאִיהִי רְשׁוּת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, אֶתְמַר בָּהּ אַל תִּתּוּדַע לְרִשׁוּת, וּבְגִין דָּא אֲמַר דָּוִד
(תהלים קלב ד) אִם אֶתֶּן שָׁנָת לְעֵינַי וְגוֹמֵר עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִי.

תרגום לעברית

וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוּם שֶׁקָּרְבָה לְבַעֲלָהּ בַּפְּגִיעָה שְׁלוֹ, וְדַאי עָשָׂה אוֹתָהּ חוֹבָה, וּכְשָׁבָא הַשְּׁמַשׁ
בְּשַׁחֲרִית, שָׁנְאֵמַר בּוֹ כִּי שָׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי'ם, נֶאֱמַר בּוֹ וַיִּזְרַח לוֹ הַשְּׁמֶשׁ, מִשָּׁם
וְאֵילָךְ קָשָׁר אוֹתָהּ עִמּוֹ, שֶׁהוּא קָשָׁר שֶׁל תִּפְלִין שֶׁל יָד, קָשָׁר אוֹתָהּ עִמּוֹ שֶׁלֹא תִזְוֶה מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים. מִצַּד הַשְּׁמַאל קָשָׁר אוֹתָהּ עִם תִּפְלִין שֶׁל יָד, שֶׁהֵן בְּזִרְעַ שְׁמַאל, מִצַּד הַיָּמִין
שֶׁם אוֹתָהּ כְּתָר עַל רֹאשׁוֹ, תִּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וְזֶה בַּיּוֹם שֶׁהִיא קְשׁוּרָה עִם בַּעֲלָהּ, נֶאֱמַר בָּהּ
יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי. אֲכַל בְּלִילִיָּהּ, שֶׁהִיא הַגְּלוּת, שֶׁהִיא מְחוּץ לְבַעֲלָהּ, וְהִיא רְשׁוּת
בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, נֶאֱמַר בָּהּ אַל תִּתּוּדַע לְרִשׁוּת, וּמִשּׁוּם כֶּךָ אֲמַר דָּוִד אִם אֶתֶּן שָׁנָת לְעֵינַי
וְגוֹמֵר עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִי.

עד כאן רזא דקמ'יץ, דאיהו רזא דמחשבה עלאה ונתתאה (נ"א עילא ותתא), דאיהי נקודה ברשות בעלה דאיהו ו' רקיע, ופת' ח בלא נקודה רשו בפני עצמו, ונקודה בלא פת' ח רשו בפני עצמה, דכמה דאתון אינון דכר ונוקבא, הכי נקודין אינון דכר ונוקבא, אבל אתון אנהו לגבי נקודי כגון גופא לגבי רוחא, וכן נקודה ב', כגון חל'ם או חיר'ק או שורק, חלם לעילא מן ו' אתעביד ז', חיר'ק לתתא אתעביד זנב גימ'ל, שורק באמצעיתא קוצא דאת ד' קוצא באמצעיתא, וכלא חד, אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי'ם (ישעיהו מד ו).

תרגום לעברית

עד כאן סוד הקמ'יץ, שהוא סוד המחשבה העליונה והתחתונה (מעלה ומטה) שהיא נקודה ברשות בעלה שהוא ו' רקיע, ופת' ח בלי נקודה רשות בפני עצמה, ונקודה בלי פת' ח רשות בפני עצמה. שכמו שהאותיות הן זכר ונקבה, כך הנקודות הן זכר ונקבה, אבל האותיות הן לנקודות כמו הגוף לרוח, וכן נקודה ב' כמו חל'ם או חיר'ק או שור'ק. חל'ם למעלה מן ו' נעשה ז', חיר'ק למטה נעשה זנב גימ'ל, שור'ק באמצע הקוץ של האות ד' קוץ באמצע, והכל אחד, אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי'ם.

טקסט התיקונים

שב'א מאן איהו, כאשר יהיה האופן בתוך האופן, ואינון את המאור הגדול ואת המאור הקטן, ואינון גוף וברית, ולקבליהו חמה ולבנה, דאינון לקבל אימא עלאה ונתתאה.

תרגום לעברית

שב'א מיהו? כאשר יהיה האופן בתוך אופן, והם את המאור הגדל ואת המאור הקטן, והם גוף וברית, וכנגדם חמה ולבנה, שהם כנגד האם העליונה והתחתונה.

וְהָיָה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל הַחַיּוֹת (יחזקאל א טו), דָּא נְקוּדָה דְּתַחוּת סְגוּ"ל נְקוּדָה דְּלִתְתָּא, אֶצֶל הַחַיּוֹת דְּאֵינוֹן צִר"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוּרוֹת הַגְּדוֹלִים.

תרגום לעברית

וְהָיָה, אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל הַחַיּוֹת, זוֹ נְקוּדָה שְׂתַּחַת סְגוּ"ל הַנְּקוּדָה שְׁלִמְטָה, אֶצֶל הַחַיּוֹת שֶׁהֵן צִר"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדוֹלִים.

טקסט התיקונים

וְכֵן אֵיהִו בְּתוֹךְ הָאוֹפָנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן חַד לְעִילָא וְאוֹפֵן חַד לְתַתָּא, וְאֵיהִו עֲמוּדָא דְּאֻמְצָעִיתָא בִּינֵיהֶו, וְהָיָה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ דָּא חִירָק דְּאֵיהִו לְתַתָּא, כָּל נִיצוּץ אֵיהִו י', וְכָל רְקִיעַ ו'.

תרגום לעברית

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפָנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֵן אֶחָד לְמַטָּה, וְהוּא הָעֲמוּד דְּאֻמְצָעִי בִּינֵיהֶם. וְהָיָה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ זֶה חִיר"ק, שֶׁהוּא לְמַטָּה. כָּל נִיצוּץ הוּא י', וְכָל רְקִיעַ הוּא ו'.

טקסט התיקונים

יְהוָה שְׁב"א אֵיהִו דִּינָא, קַמ"ץ רַחֲמִי, שְׁמַאלָא וְיְמִינָא, דְּמַתְּמָן אוֹרֵייתָא אֲתִיְהִיב דְּאֵיהִו עֲמוּדָא דְּאֻמְצָעִיתָא, וּבְזִמְנָא דְּאֵינוֹן שְׁב"א קַמ"ץ חֲל"ם, אֵיהִו רְמוּז כִּי בִי חֲש"ק וְאֶפְלָטָהוּ, רַק בְּאֲבוּתֵיהּ חֲש"ק יִי'.

תרגום לעברית

יְהוָה שְׁב"א הוּא דִּין. קַמ"ץ רַחֲמִים, שְׁמַאל וְיְמִין, שְׁמֶשׁ נִתְּנָה תוֹרָה, שֶׁהוּא הָעֲמוּד דְּאֻמְצָעִי, וּבְזִמְנָא שֶׁהֵם שְׁב"א קַמ"ץ חֲל"ם, הוּא רְמוּז כִּי בִי חֲש"ק וְאֶפְלָטָהוּ, רַק בְּאֲבוּתֵיהּ חֲש"ק יְהוָה.

מִסְטָרָא דְחַד דְּאִיהוּ יו"י דְּסָלִיק יְהו"ה, הָוָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁמִיהּ לְחוּד
בְּכַתְרָא, קָדָם דְּאִתְבְּרִי עֲלֵמָא, עַד דְּסָלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיהּ לְמַבְרִי אָדָם, דְּאִיהִי י' בְּרִישָׁא
דָּא, תִּגְא לְעִילָא, וּלְתַתָּא נְקוּדָה, וּבְנִקּוּדֵי דְאַתּוּן אֲשֶׁתְּמוּדְעָאן כָּל סְפִירָן, דִּתְשַׁע נְקוּדֵי
אֵינּוּן, וּבְהוּן י"ד נִיצוּצִין, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (שְׁמוֹת יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּי"ד רָמָה,
וְאֵינּוּן לְקַבֵּל פְּרָקִין דְּה' אֲצַבְּעוּ דְּאֵינּוּן י"ד, וְתַרְיִן רְקִיעִין תַּמָּן, חַד מִן קַמ"ץ וְחַד מִן
פֶּת"ח, לְקַבֵּל תַּרְיִן קְנֵי דְדְרוּעֵי, וְכָל נִיצוּץ אִיהוּ פֶּרֶק, וְאִיהוּ מִדָּה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקִנְהָ,
וְקוּ הַמִּדָּה.

תרגום לעברית

מִצַּד זֶה שֶׁהוּא יו"י שֶׁעוֹלָה יְהו"ה, הִיָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁמוֹ לְחוּד בְּכַתֵּר לִפְנֵי
שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, עַד שֶׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְבְרָא אָדָם, שֶׁהוּא י' בְּרִאשׁ שֶׁל א'. כֶּתֶר לְמַעְלָה,
וּלְמַטָּה נִקְדָּה, וּבְנִקּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת נוֹדְעוֹת כָּל הַסְפִּירוֹת, שֶׁהֵם תְּשַׁע נִקּוּדוֹת, וּבְהֵם
י"ד נִיצוּצוֹת, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּי"ד רָמָה, וְהֵם כְּנֶגֶד הַפְּרָקִים שֶׁל
חֲמֵשׁ הָאֲצַבְּעוֹת שֶׁהֵם י"ד, וּשְׁנֵי רְקִיעִים שֵׁם - אֶחָד מִן קַמ"ץ וְאֶחָד מִן פֶּת"ח, כְּנֶגֶד
שְׁנֵי הַקְּנִים שֶׁל הַזְרוּעוֹת, וְכָל נִיצוּץ הוּא פֶּרֶק, וְהוּא מִדָּה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקִנְהָ, וְקוּ
הַמִּדָּה.

טקסט התיקונים

טַעֲמֵי אֵינּוּן מִן כַּתְרָא, וְאֵינּוּן בְּרִישָׁא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, נְקוּדִין מִן מוֹחָא, וְאֵינּוּן
בְּרַכָּאן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מִשְׁלֵי י ו) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, וְאֵינּוּן תַּלְתָּ
טַפִּין דְּאִתְמַשְׁכוּ מִן מוֹחָא לְגַבֵּי בְרִית מִילָה, אַתּוּן מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, וְכִלְהוּ
אֶתְכִּלְיָן בְּמַלְכוּתָא, וּנְקוּדֵי לְאַתּוּן כְּנֶשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּגוּפָא אִיהוּ כְּסוּס לְרוּכְבּ, וְאַתּוּן
אֵינּוּן פְּתִיחִין לְנְקוּדֵי לְקַבְּלָא לוֹן, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (יחזקאל א יא) וּכְנִפְיָהֶם פְּרוּדוֹת
מְלַמְעֵלָה, לְקַבְּלָא עֲלִיָּהוּ נְקוּדֵי, וּנְקוּדֵי בְּכָל אֶתֶר בֵּת קוּל.

הטעמים הם מן הכתר, והם בראשו של העמוד האמצעי. הנקודות מן המח, והם ברכות על ראש הצדיק, כמו שנאמר ברכות לראש צדיק, והם שלש הטפות שנמשכו מן המח אל ברית המילה. האותיות מצד האם העליונה, וכלן נכללו במלכות, והנקודות לאותיות כנשמה לגוף, שהגוף הוא כסוס לרוכב, והאותיות פתוחות לנקודות לקבל אותן, ועליהם נאמר וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבל עליהם נקודות, ונקודות בכל מקום בת קול.

טקסט התיקונים

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתוון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתוון ודאי, דג"ש איהו מלגאו דאתוון, כגוונא דא יהו"ה, רפ"ה מלכר כגוונא דא יהו"ה, ואינון כמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

◆ תקונא שתיתה ◆

תרגום לעברית

הטעמים אלו הם בגדי הקרב, רפ"ה הוא למעלה מהאותיות, ועליהם נאמר ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. נטוי זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא מתוך האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה מבחוץ כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

